

[Glistrup.]

skal gå over til tirsdagens mørke; det er statsministeren. Jeg appellerer til ham: lad være.

Christophersen (V):

Da folketinget skiltes store bededags morgen, var det overladt til regeringen at bedømme, hvad der lå i den tillidsdagsorden, der var blevet vedtaget af et flertal på 90 stemmer her i folketinget.

I de dage, der er forløbet siden, har der været ført en meget lang række forhandlinger mellem regeringen og de enkelte partier og mellem partierne indbyrdes, og jeg vil godt allerede på dette tidspunkt understrege, at efter vores opfattelse har regeringen under disse forhandlinger strakt sig meget vidt.

Fra flere sider understregede man allerede ved forhandlingernes start betydningen af, at boligproblemerne nu blev inddraget i drøftelserne, og regeringen og venstre tog derfor initiativ til en meget dybtgående boligdrøftelse. Vi har brugt vel en snes timer i løbet af de sidste 4-5 dage på virkelig at gennemgå boligproblemerne, og vi har drøftet disse problemer med næsten alle folketingets partier.

Vi fremlagde en skitse, som på en række væsentlige punkter afveg fra, hvad venstre har forestillet sig det var mest ønskeligt at en boligløsning endte med, en skitse, som vi til gengæld mente kunne bygge bro mellem de meget forskellige opfattelser, der er af boligproblemerne her i salen.

I denne skitse lagde vi i særlig grad vægt på at løse det sociale byggeris problemer, vi tilbød endda at løse dem på en sådan måde, at der i realiteten næppe var megen forskel mellem den situation, som den løsning ville føre frem til, og den situation, SR-skitsen ville have ført frem til.

Vi erklærede os også villige til med udgangspunkt i SR-skitsen at fastlægge indholdet af en ny lejelov og at fastlægge nye regler for, hvordan huslejerestriktionerne skulle anvendes.

Jeg vil godt understrege det, fordi det jo også på et senere tidspunkt kan få interesse, men også for at understrege, at på dette meget, meget væsentlige område, hvor socialdemokratiet ganske klart har væsentlige interesser, har regeringen og regeringspartiet erkendt, at nu måtte vi ind i seriøse drøftel-

ser, hvor man fra alle sider strakte sig meget vidt.

Regeringen og venstre strakte sig også langt i flere af de skattepolitiske spørgsmål. Vi erkender naturligvis ligesom socialdemokratiet, at nulindkomster er et fænomen, som er uacceptabelt i et samfund, der stiler mod retfærdighed i beskatningen. Vi erkender derfor også, at det er et problem, som bør løses, men vi synes samtidig, at socialdemokratiet så burde erkende, at det rejser en lang række tekniske problemer at løse denne opgave, og at det i løbet af nogle få timer i hvert fald er ganske umuligt at komme til bunds med den.

Det var på den baggrund, at regeringen og regeringspartiet fremsatte forslaget om, at man så lod 3 eller flere eller færre uvildige skatteretskyndige udarbejde forslag til, hvordan man kunne løse dette nulindkomstproblem, forslag, som så kunne fremsættes og drøftes og eventuelt vedtages, så de fik virkning fra 1975, altså fra samme tidspunkt, som socialdemokratiet har forestillet sig at deres forslag skulle kunne virke.

Vi erklærede os også villige over for socialdemokratiet til at drøfte afgifternes sammensætning, og også her var vi rede til at acceptere en række ændringsforslag, men samtidig understregede vi naturligvis over for socialdemokratiet — og det synes jeg er vigtigt at gentage her i aften — at der er grænser for, hvad man i løbet af ganske få timer og ganske få dage kan arbejde igennem. Når man f. eks. ønsker at drøfte besparelsesforslag på 5, 7 eller 8 milliarder kr. igennem og træffe beslutninger på det punkt, tror jeg, de fleste vil forstå, at så er det forhandlinger, der ikke kan tilendebringes i løbet af ganske få dage, så er det noget, som man må bruge uger og måneder til, hvis der skal komme et rigtigt resultat ud af det.

På tilsvarende måde når det drejer sig om indkomstbeskatningens fremtid: det er ikke noget, vi kan afklare i snævre forhandlinger i løbet af få timer eller få dage. Alene de forslag, regeringen har fremsat, og som i dag har været til første behandling, kræver efter vores opfattelse et grundigt udvalgsarbejde. Vi skal være tilfreds, tror jeg, her i folketinget, hvis det kan afsluttes, sådan at vi i september måned kan træffe endelig afgørelse om skattereformens indhold.